

What does this mean? Week 1 - Shevuot 22b - מושבע ועומד מהר סיני

The Gemara mentions the concept of a person being already under oath to keep the mitzvot from Har Sinai. This leads to any oath one makes to keep or not to keep mitzvot to be considered a futile oath. But where does this concept of מהר סיני come from, and what deeper meaning does it offer about the permanence of the covenant between God and Israel?

Questions? Comments? Email dinanddaf@gmail.com

1. שבועות כב:

תא שמע: "שבועה שלא אוכל", ואכל נבילות וטריפות, שקצים ורמשים – חייב. ורבי שמעון פוטר. והיונן בה: אמאי חייב? מושבע ועומד מהר סיני הוא! רב ושמואל ורבי יוחנן דאמרי: בכלל דברים המותרין עם דברים האסורין. The Gemara suggests: Come and hear proof from a mishna (22b): With regard to one who said: On my oath I will not eat, and then ate the meat of unslaughtered carcasses or *tereifot*, repugnant creatures or creeping animals, he is liable. And Rabbi Shimon deems him exempt. And we discussed it: Why is he liable for violating his oath when he eats non-kosher food? He is already under oath from Mount Sinai not to eat forbidden food, and an oath cannot take effect to prohibit that which is already forbidden. Rav and Shmuel and Rabbi Yohanan all say that this is a case where he incorporates into the oath that he will not eat some permitted items, along with the statement concerning the forbidden items. Since the oath takes effect with regard to the permitted items, it extends also to the forbidden ones.

2. שבועות כה:

כיצד? אמר "שבועה שאתן לפלוני" ושלל אתן. מאי "אתן"? אילימא צדקה לעני, מושבע ועומד מהר סיני הוא – שפאמר: "נתון תתן לו!"

§ The mishna teaches: How so? Examples are if one said: On my oath I will give so-and-so some item, or: On my oath I will not give it to him. What is the case of an oath in which he says: I will give? If we say that he takes an oath that he will give charity to a poor person, that is not an oath that takes effect, since he is under oath from Mount Sinai to give charity, as it is stated with regard to a poor person: "You shall give him" (Deuteronomy 15:10).

3. במדבר רבה ט

והשביע אתה הכהן (במדבר ה, יט), זה שבועה שהשביעם שיקימו את התורה, כמה דתימא (שמות כד, ח): הנה דם הברית אשר כרת ה' וגו', ואין ברית בלא שבועה

And the priest administer an oath to her (Numbers 5:19), this is the oath that they swore to keep the Torah, as it is written (Exodus 24:8): "Behold, it is the blood of the covenant which the Lord has made, etc., - and there is no covenant without an oath."

4. שמות כד:ח

ויקח משה את-הדם ויזרק על-העם ויאמר הנה דם-הברית אשר כרת י-הוה עמכם על כל-הדברים האלה: Moses took the blood and dashed it on the people and said, "This is the blood of the covenant that the Lord now makes with you concerning all these commands."

5. מרדכי, תחילת פרק שני שבועות

המושבע ועומד מהר סיני הרי הוא בכלל "ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת"

The one who is sworn from Mount Sinai is counted among "Cursed who does not establish the words of this Torah"

6. דברים כז:יב-יד, כו

יב אֵלֶּה יַעֲמִדוּ לְבָרֶךְ אֶת־הָעָם עַל־הָרְ גֵּרִיזִים בְּעֶבְרָתְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׁמֹעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה וְיִשָּׁשָׁכָר וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן:

After you have crossed the Jordan, the following shall stand on Mount Gerizim when the blessing for the people is spoken: Simeon, Levi, Judah, Issachar, Joseph, and Benjamin.

יג וְאֵלֶּה יַעֲמִדוּ עַל־הַקָּלְלָה בְּהָר עֵיבָל רְאוּבֵן גָּד וְאַשֶּׁר וְזִבְלוֹן דָּן וְנַפְתָּלִי:

And for the curse, the following shall stand on Mount Ebal: Reuben, Gad, Asher, Zebulun, Dan, and Naphtali.

יד וְעָנוּ הָלוֹאִים וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם: {ס}...

The Levites shall then proclaim in a loud voice to all the people of Israel:...

כו אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־יִקְיָם אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן: {פ}

Cursed be whoever will not uphold the terms of this Teaching and observe them.—And all the people shall say, Amen.

7. דברים כח:טט

אֵלֶּה דְּבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְיָ הוֹדָה אֶת־מֹשֶׁה לְכָרַת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלִּבְד הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת אִתָּם בְּחֶרֶב: {פ}

These are the terms of the covenant which the Lord commanded Moses to conclude with the Israelites in the land of Moab, in addition to the covenant which was made with them at Horeb.

8. תוספתא סוטה ז:ג-ה (מצוטטת בשבועות לח:-לט).

...משביעי' אותו בשבועה האמורה בתורה, ש' ואשביעך בה' א-להי השמים וא-להי הארץ (בראשית כד:ג). אומ' לו הוי' יודע שלא על תנאי שבלבך אנו משביעים אותך, אלא על תנאי שבלבנו, וכן מצינו כשהשביע משה את ישראל בערבות מואב אמ' להם לא על תנאי שבלבכם אני משביע אתכם, אלא על תנאי שבלבי, ש' ולא אתכם לבדכם וגו'. כי את אשר ישנו פה וגו'.

אין לו אלא אתם, מניין לדורות הבאים אחריכם, ולגרים שנתוספו עליכם, ש' ולא אתכם לבדכם, אלא ואת אשר איננו פה עמנו היום.

אין לי אלא מצות שנצטוו ישראל על הר סיני, מניין לרבות מקרא מגלה, ת"ל קיימו וקבלו וגו' ולא יעבר.

...They administer to the person the oath stated in the Torah, as it says, 'I will make you swear by the Lord, God of heaven and God of earth' (Gen. 24:3).

They say: Know that it is not according to your own heart's terms we administer the oath, but according to the terms in the heart of the court we administer the oath. And so we find when Moshe administered the oath to Israel in the plains of Moav, he said to them: It is not according to your own heart's terms do I administer this oath, but according to the terms in my heart, as it is said: 'And not with you alone' etc. (Deut. 29:13). 'But with those who stand here with us' (Deut. 29:14).

He knows only you, how do we know that the future generations and the converts who will join? As it says, aid: 'Not with you only... and also those who are not here with us this day' (ibid).

I know only the commandments Israel was commanded on Mount Sinai, how do we know to include reading Megillah? [Scripture] teaches, saying: 'They established and they accepted etc. so it should not fail' (Esther 9:27).

9. דברים כט:ט-יד

ט אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יְ-הוָה אֱ-לֹהֵיכֶם רִאשֵׁיכֶם שְׂבֵטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל:

You stand this day, all of you, before your God the Lord—your tribal heads, your elders, and your officials, every householder in Israel,

י טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מִחֹטֵב עֵצִיךָ עַד שֹׂאֵב מִיַּמֶּיךָ:

your children, your wives, even the stranger within your camp, from woodchopper to waterdrawer—

יֵא לְעִבְרְךָ בְּבְרִית יְ-הוָה אֱ-לֹהֶיךָ וּבְאֵלֵינוּ אֲשֶׁר יְ-הוָה אֱ-לֹהֶיךָ כֹּתֵת עִמָּךְ הַיּוֹם:

to enter into the covenant of your God the Lord, which your God the Lord is concluding with you this day, with its sanctions;

יב לִמְעַן הַקִּים אֶת־הַיּוֹם | לֹא לָעַם וְהוּא יְהִי־לָךְ לֹא־לֵהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לְךָ וְכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב:

in order to establish you this day as God's people and in order to be your God, as promised you and as sworn to your fathers Abraham, Isaac, and Jacob.

יג וְלֹא אֶתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנֹכִי כֹתֵת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֵלֶּה הַזֹּאת:

I make this covenant, with its sanctions, not with you alone,

יד כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֵשְׁנוּ פֹה עִמָּנוּ עַמֵּד הַיּוֹם לִפְנֵי יְ-הוָה אֱ-לֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם:

but both with those who are standing here with us this day before our God the Lord and with those who are not with us here this day.

10. פירוש המלבי"ם כט:יד

...והמפרשים האריכו בהבנת הדבר איכנה יוכלו האבות לקבל חוב על זרעם... עפ"י כמה טעמים

...And the commentators have wrote much in trying to understand the matter, how could the ancestors accept a debt for their descendants? ...There are several explanations:

א)...כל הנשמות העתידות להיות בגופי בני"י היו במעמד ברית הר חורב ובברית ערבות מואב, וקבלו להיות שומרים התורה, ואף שאין הנשמה יכולה לקיים התורה מבלעדי הגוף אבל הלא אבות הגופים שהיו אז קבלו והתחייבו עליהם...

a)...all the souls that would be in the bodies of the Israelites were at the covenant of Mount Horeb and the covenant of the plains of Moab, and those souls accepted to be keepers of the

Torah. And although the soul cannot keep the Torah apart from the body, did not the ancestors of the bodies that were then accept and undertake upon them...

(ב) החקירה אם יכולים לקבל גם לבניהם אחריהם הוא רק על דבר שהוא חוב להם, אבל על דבר שהוא לו לזכות וטובה בודאי יכולים לקבל עליהם ולזכותם...

b) The question of whether they can also accept for their children after them is only for something that is a debt to them, but for something that is a merit and a good to them, they can certainly accept upon them and for their merit...

(ג) כי השי"ת בורא כל המציאות וממציא כל הנפשות ובידו נפש כל חי ואם יסלק השגחתו רגע אחד תהיה כל הבריאה אפס ואין, אם הוא יצוה דבר, היתכן שיוצרך לזה הסכמת המצווה?

c) Because the Lord creates all of reality and invents all souls, and in God's hand is the soul of every living thing, and if God removes Divine Providence for a moment, all of creation will be null and void, and if God commands something, is it possible that the creator needs to consent to it?

11. אסתר ט:כז

קיימו (וקבלו) היהודים עליהם ועל כל הנולדים עליהם ולא יעזבו להיות עושים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה:

The Jews undertook and irrevocably obligated themselves and their descendants, and all who might join them, to observe these two days in the manner prescribed and at the proper time each year.

12. שבועות כט-כז:

תא שמע: וכן מצינו כשהשביע משה את ישראל, אמר להן: "דעו שלא על דעתכם אני משביע אתכם, אלא על דעת המקום ועל דעתי". ואמאי? לימא להו: "קיימו מאי דאמר א-לוה"!

Come and hear a *baraita*: And so we found that when Moses administered an oath to Israel that they would keep the Torah (see Deuteronomy 29:9–12), he said to them: Know that I am not administering this oath according to your understanding but according to the understanding of the Omnipresent and according to my understanding. And why not let him simply say to them: Keep that which God said?...

אלא כי היכי דלא תהוי הפרה לשבועתיהו.

Rather, Moses administered the oath in this manner so that there would not be any possibility of the nullification of their oath.

13. בבלי מכות כג:

גופ' א"ר יהוש' בן לוי שלש' דב' עשו ב"ד של מט' והסכי' ב"ד של מעל' על ידם אלו הן מקר' מגל' והבא' מעש' ושאל' שלו' בשם מקר' מגל' דכ' קיימו וקבלו היהודי' קיימו למעל' מה שקבלו למט'.

The previous subject: R. Yehoshua b. Levi said: In three instances the earthly court ruled and the heavenly court agreed to it on their account. And they are: Reading the Megillah, bringing tithes and greeting one's fellow with God's name. Reading the Megillah: as it is written, "and the Jews established and accepted (Esther 9:27)" – they established above what was accepted below."